

Protopresviter Theodoros Zisis

SALUTĂRI

adresate Conferinței Teologice de la Urziceni, România

(12 Iulie 2022)

Iubiți frați ortodocși,

Cu mare bucurie ni s-a comunicat că țineți astăzi la Urziceni o Conferință Teologică cu foarte actuala temă „Ortodoxia în contextul Marii Resetări”, desigur fapt coroborat cu praznicul Sf. Paisie Aghioritul căruia i-ați dedicat și un paraclis. Sfântul Cuvios Paisie, prin viața și învățătura sa, pe urmele Sfinților Apostoli și Sfinților Părinți, ne îndrumă și astăzi să trăim și să învățăm că **singura** și adevărata Mare Resetare din istoria umanității și în viața oamenilor din toate epocile se realizează prin lucrarea mântuitoare a lui Hristos, care continuă neîncetat în cadrul **singurei** adevărate Biserici, Biserica Ortodoxă.

Falșii profeți și falșii învățători din toate timpurile, cărora aparțin și actualii proiectanți ai „Noii Epoci” și ai „Noii Ordini”, pe care pe bună dreptate îi numiți în Programul dumneavoastră „*Agora elitelor globaliste*”, încearcă să readucă cele vechi, să prezinte vechea lume păcătoasă, lumea Diavolului, ca pe ceva nou și atrăgător, să dărâme unicitatea Credinței Ortodoxe, astfel încât pe fundal să creeze religia universală a lui Antihrist, să readucă întunericul epocii dinainte de Hristos, inducând în eroare oamenii cu așa-zisul nou, care, însă, este vechi și distrugător.

Noi, însă, cunoaștem din Sfânta Evanghelie că, atunci când Hristos după Botez și-a început predica în „Galilea neamurilor”, în Galilea multireligioasă și interreligioasă, numai atunci „*Poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședeau în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit.*” (Matei 4, 12-17). Când apostolii Petru și Ioan au fost îndemnați de către conducătorii Iudeilor să înceteze să îl mai predice pe Hristos, ei au răspuns că nu există alt Mântuitor și Răscumpărător, cei care se întorc către alți mântuitori falși își riscă mântuirea, așa cum procedează și cei de astăzi ai religiei mondiale și ai guvernării mondiale:

“*Și întru nimeni altul nu este mântuirea, căci nu este sub cer nici un alt nume, dat între oameni, în care trebuie să ne mântuim noi.*” (Faptele Sfinților Apostoli 4, 12)

Apostolul Pavel îi critică pe falșii apostoli și pe falșii învățători care, asemenea susținătorilor de astăzi ai ecumenismului, au alterat și au schimbat predicarea apostolică introducând propriile lor învățături omenești, propovăduind în esență altă Evanghelie, „o altă Evanghelie”. În controlul său strict față de toți potențialii novatori și modernizatori, el recomandă o atitudine mai strictă decât cea pe care am ales-o noi prin îngrădirea ierocanonică, recomandă afurisenia și anatemizarea acestora, lucru pe care îl va face Gruparea Ortodoxă, când se va întări și va predomina în rândul ierarhilor. Desigur, se include chiar și pe sine în cazul în care ar schimba ceva din ceea ce a predicat anterior. Admir, spune el către Galateni, felul în care părăsiți atât de repede Evanghelia lui Hristos și mergeți la o altă Evanghelie, tulburând credincioșii. Dar chiar dacă eu sau înger din cer va propovădui altfel decât v-am propovăduit eu, blestemați să fim:

“Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti altă Evanghelie decât aceea pe care v-am vestit-o - să fie anatema!” Încă o dată repetă anatema, astfel încât nimeni să nu se îndoiască de poziția lui severă. (Gal. 1, 6-9).

Sfântul Paisie, monah fiind de ceva vreme în Sfânta Mănăstire Stavronikita din Sfântul Munte, în principiu, nu a întrerupt pomenirea patriarhului Athinagora împreună cu întreaga frăție monahală, așa cum au făcut și celelalte mănăstiri din Sfântul Munte. S-au supărat și s-au întristat, când au fost informați că patriarhul ecumenist și francmason a predat public poziții ecumenice din care reieșea că nu acceptă unicitatea Crediței Ortodoxe, spunea că toate religiile îmbunătățesc oamenii și, ceea ce este mai îngrozitor, că acum nu există Biserica care a fost întemeiată de Hristos, ci toate confesiunile creștine trebuie să se unească și să reîntemeieze Biserica. Scrisoarea respectivă a acestei tulburări a fost semnată de starețul Mănăstirii, arhimandritul Vassilios (Gontikakis), de ieromonahul Grigorios (Hadziemmanouil) și de monahul Paisie. Scrisoarea a fost scrisă la 21.11.1968. În final, după cum a scris starețul Vasilios într-o altă scrisoare către Sfânta Comunitate, în numele Frăției Monahale și a Sfântului Paisie, la 7 octombrie 1970, „După chestiunea Filioque și a Primatului, ca simple obiceiuri, declarația Patriarhului, **am încetat pomenirea**, simțind că orice marjă de toleranță sau perioadă de așteptare a dispărut”. Acum, după declarațiile mai grave ale Patriarhului Bartolomeu și ale altor patriarhi și episcopi, mai ales după hotărârile antiortodoxe ale pseudo-sinodului din Creta, episcopii tac, nu îndrăznesc să reacționeze. Prin Harul lui Dumnezeu, doar cei care ne-am îngrădit umblăm pe calea Sfinților Apostoli, a Sfinților Părinți și a Sfântului Paisie.

Există multe poziții anti-ecumeniste și împotriva noii ordini ale Sfântului Paisie, care nu pot fi cuprinse în limitele unui mesaj de Salut. Multe dintre acestea există în studii ale colaboratorilor noștri pe care le-am publicat într-un număr special al revistei „Theodromia”,

pe care l-am dedicat Sfântului cu ocazia includerii sale oficiale în Agiologia Bisericii (numărul Aprilie-Iunie 2015).

În încheiere, arătăm că Sfântul Paisie a pus în aplicare în viața sa ceea ce spune Sfântul Ioan Gură de Aur, rezumand învățătura Agiografică și Patristică: că o viață curată nu are nici un folos atunci când dogmele sunt corupte de erezii: „Nici un folos nu aduce viața curată, dacă dogmele sunt corupte”. Cu dureroase lupte ascetice și respectarea poruncilor lui Dumnezeu, Sfântul S-a purificat și s-a sfințit prin sinergia Harului Divin. În același timp, însă, s-a arătat ca un luptător și mărturisitor al Credinței Ortodoxe, prototip și model pentru viața tuturor Ortodocșilor. Și numai existența și prezența sa în secolul XX arată cum trebuie să fie adevăratul om al lui Hristos, în contrast cu transhumanoidul abuzat al „Noii Epoci” a lui Antihrist. Toate cele ale lui Hristos sunt noi și neîmbătrânite. Ale Antihristului, îmbătrânite și periculoase.

Binecuvântarea și mijlocirile Sfântului Paisie să ne întărească în viață și în luptele noastre.